Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 2000/75/EB

2000 m. lapkričio 20 d.

nustatanti mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus

(OL L 327, 2000 12 22, p. 74)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2006 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimas 2006/911/EB	L 346	41	2006 12 9
►**M2**	2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/104/EB	L 363	352	2006 12 20
►**M3**	2007 m. lapkričio 7 d. Komisijos sprendimas 2007/729/EB	L 294	26	2007 11 13
►**M4**	2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/73/EB	L 219	40	2008 8 14
►**M5**	2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/5/ES	L 81	1	2012 3 21
►**M6**	2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/20/ES	L 158	234	2013 6 10

iš dalies keičiama:

►**A1**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	2003 9 23

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 2000/75/EB

2000 m. lapkričio 20 d.

nustatanti mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvą 92/119/EEB, nustatančią Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos ([1]), ypač į jos 15 straipsnio antrąją įtrauką,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Remiantis Direktyvos 92/119/EEB 15 straipsniu, turėtų būti nustatytos specialiosios priemonės mėlynojo liežuvio ligai kontroliuoti ir likviduoti.

(2) Epidemiologinės mėlynojo liežuvio ligos charakteristikos yra panašios į afrikinės arklių ligos charakteristikas.

(3) Taryba yra priėmusi Direktyvą 92/35/EEB, nustatančią afrikinės arklių ligos kontrolės reikalavimus ir kovos su ja priemones ([2]).

(4) Kovojant su mėlynojo liežuvio liga, kaip pavyzdžiu reikėtų remtis visomis Direktyvoje 92/35/EEB nurodytomis priemonėmis, skirtomis kovai su afrikine arklių liga, jas pakeitus atsižvelgiant į mėlynojo liežuvio ligai jautrių gyvūnų rūšių auginimo ypatybes.

(5) Turėtų būti nustatytos taisyklės, reglamentuojančios ligai jautrių gyvūnų rūšių ir jų spermos, kiaušialąsčių, ir embrionų išvežimą iš tų vietovių, kurioms dėl ligos protrūkio taikomi apribojimai.

(6) Mėlynojo liežuvio ligos protrūkio atveju taikomas 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ([3]) 3 straipsnis.

([1]) OL L 62, 1993 3 15, p. 69. Direktyva su pakeitimais, padarytais 1994 m. Prisijungimo aktu.
([2]) OL L 157, 1992 6 10, p. 19. Direktyva su pakeitimais, padarytais 1994 m. Prisijungimo aktu.
([3]) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1258/1999 (OL L 160, 1999 6 26, p. 103).

▼B

(7) Turi būti nustatyta glaudaus valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo tvarka,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šia direktyva nustatomos mėlynojo liežuvio ligos kontroliavimo taisyklės ir jos likvidavimo priemonės.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

a) „ūkis“: reiškia žemės ūkio ar kitą įmonę, kurioje mėlynojo liežuvio ligai jautrios gyvūnų rūšys yra nuolat ar laikinai laikomos ar auginamos;

b) „jautrios gyvūnų rūšys“: reiškia visus atrajotojus;

c) „gyvūnas (-ai)“: reiškia jautrioms gyvūnų rūšims priklausantį (-ius) gyvūną (-us), išskyrus laukinius gyvūnus, kurių atžvilgiu, remiantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, gali būti patvirtintos specialiosios nuostatos;

d) „savininkas“ arba „laikytojas“: reiškia fizinį (-ius) ar juridinį (-ius) asmenį (-is), kuris (-ie) yra gyvūnų savininkas (-ai) arba kuriam (-iems) yra pavesta laikyti gyvūnus už piniginį atlyginimą arba neatlygintinai;

e) „užkrato nešiotojas“: reiškia *Culicoides imicola* rūšies vabzdį arba bet kurį kitą *Culicoides* šeimos vabzdį, kuris gali pernešti mėlynojo liežuvio ligą, atpažįstamą 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, Veterinarijos mokslinim komitetui pareiškus savo nuomonę;

f) „įtarimas“: reiškia klinikinių mėlynojo liežuvio ligos požymių atsiradimą jautriose gyvūnų rūšyse kartu su epidemiologiniais duomenimis, kurie patvirtina šią galimybę;

g) „patvirtinimas“: reiškia laboratorinių tyrimų rezultatais pagrįstą kompetentingos institucijos pareiškimą apie mėlynojo liežuvio ligos pasirodymą tam tikroje vietovėje; tačiau epidemijos atveju kompetentinga institucija gali patvirtinti ligą, remdamasi klinikinių ir (arba) epidemiologinių tyrimų rezultatais;

h) „kompetentinga institucija“: reiškia valstybės narės pagrindinę instituciją, atsakingą už veterinarinius patikrinimus, arba bet kurią veterinarinę įstaigą, kuriai ji perdavė tą atsakomybę;

i) „oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas“: reiškia kompetentingos institucijos paskirtą veterinarijos gydytoją;

▼M5

j) „gyvos susilpnintos vakcinos“: vakcinos, kurios gaminamos adaptuojant mėlynojo liežuvio ligos viruso lauko izoliatus atliekant serijinį persėjimą audinių kultūroje arba užperėtuose vištų kiaušiniuose.

▼B

3 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingai institucijai būtų nedelsiant pranešama apie patvirtintus mėlynojo liežuvio ligos atvejus arba jų įtarimą.

4 straipsnis

1. Jeigu įtariama, kad ūkyje, esančiame tokiame regione, kuriam netaikomi šioje direktyvoje nustatyti apribojimai, vienas arba daugiau gyvūnų yra užsikrėtę mėlynojo liežuvio liga, valstybės narės užtikrina, kad oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas tuoj pat pradėtų taikyti oficialius tyrimo būdus, kad patvirtintų arba paneigtų minėtosios ligos atsiradimą.

2. Pranešęs apie įtariamą užsikrėtimą, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas:

a) taiko įtariamam ūkiui (ūkiams) oficialią priežiūrą;

b) organizuoja:

   i) gyvūnų surašymą nurodant, kiek kiekvienos rūšies gyvūnų jau krito, kiek yra užsikrėtę arba gali užsikrėsti, ir papildant tą sąrašą priklausomai nuo to, kiek gyvūnų buvo atsivesti arba krito įtariamuoju laikotarpiu; registruojama informacija turi būti pateikiama jos paprašius ir gali būti patikrinta kiekvienos apžiūros metu;

   ii) vietų, kurios yra palankios užkrato nešiotojui išsilaikyti arba prisitaikyti, ir ypač vietų, kurios yra palankios užkrato nešiotojui daugintis, surašymą;

   iii) 7 straipsnyje nurodytą epidemiologinį tyrimą;

c) sistemingai lankosi ūkyje (ūkiuose), kur atlieka išsamų įtariamų sergant arba kritusių gyvulių klinikinį tyrimą arba skrodimą ir ima mėginius laboratoriniams tyrimams, jeigu jie būtini;

d) užtikrina, kad:

   i) būtų uždraustas bet koks gyvūnų įvežimas į ūkį (-ius) arba išvežimas iš jo (-ų);

   ii) užkrato nešiotojo aktyvumo laikotarpiu gyvūnai nebūtų išleidžiami iš jų laikymui skirtų patalpų, jeigu, jo nuomone, šiai priemonei įgyvendinti yra reikiamos sąlygos;

   iii) leistinais insekticidais būtų reguliariai apdorojami gyvūnai, pastatai, ir jų aplinka (ypač tos vietos, kur veisiasi *Culicoides* populiacija). Siekiant sumažinti užkrato nešiotojų invaziją, kompetentinga institucija nustato užkrato nešiotojus naikinančių medžiagų proporcijas, atsižvelgdama į naudojamo insekticido poveikį ir į klimatines sąlygas;

▼B

iv) ūkyje kritusių gyvūnų skerdenos būtų sunaikintos, pašalintos, sudegintos arba užkastos vadovaujantis 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 90/667/EEB, nustatančia veterinarines gyvūninės kilmės atliekų šalinimo, perdirbimo, jų pateikimo į rinką ir gyvūninės arba žuvies kilmės pašaruose esančių ligų sukėlėjų prevencijos veterinarijos taisykles ir iš dalies keičiančia Direktyvą 90/425/EEB ([1]).

3. Kol bus įdiegtos šio straipsnio 2 dalyje minėtos priemonės, bet kurių įtariamų sergant minėta liga gyvūnų savininkas arba laikytojas imasi visų būtinų atsargos priemonių, užtikrinančių šio straipsnio 2 dalies d punkto i ir ii papunkčių nuostatų laikymąsi.

4. Kompetentinga institucija gali taikyti šio straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones kitiems ūkiams, jei jų buvimo vieta, geografinė padėtis arba ryšiai su tuo ūkiu, kurio gyvūnai įtariami sergant, leidžia įtarti, kad ir jie galėjo užsikrėsti.

5. Be šio straipsnio 2 dalies nuostatų, 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka dar gali būti nustatytos ir ypatingosios nuostatos dėl aplinkos, kurioje gyvūnai gyvena laisvi.

6. Šiame straipsnyje aprašytas priemones oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nutraukia tik tada, kai kompetentingai institucijai nekyla įtarimų dėl mėlynojo liežuvio ligos atvejų.

▼M5

5 straipsnis

1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali nuspręsti leisti naudoti mėlynojo liežuvio ligos vakcinas, jeigu:

a) toks sprendimas grindžiamos kompetentingos institucijos atlikto konkretaus rizikos vertinimo rezultatais;

b) Komisija yra informuojama prieš vykdant tokį vakcinavimą.

2. Visais atvejais, kai naudojamos gyvos susilpnintos vakcinos, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija pažymėtų:

a) apsaugos zoną, kurią sudaro bent vakcinavimo teritorija;

b) priežiūros zoną, kurią sudaro Sąjungos teritorijos dalis, esanti bent 50 km atstumu nuo apsaugos zonos.

▼B

6 straipsnis

1. Jeigu mėlynojo liežuvio ligos atsiradimas yra oficialiai patvirtintas, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas:

a) pranešęs Komisijai, organizuoja gyvūnų skerdimą, būtiną, kad epidemija neišplistų;

([1]) OL L 363, 1990 12 27, p. 51. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Prisijungimo aktu.

▼B

b) organizuoja pirmiau minėtų gyvūnų skerdenų naikinimą, pašalinimą, deginimą arba užkasimą laikantis Direktyvos 90/667/EEB nuostatų;

c) 4 straipsnyje nurodytas priemones taiko ir tiems ūkiams, kurie yra 20 km spinduliu (įskaitant 8 straipsnyje nurodytą apsaugos zoną) aplink užkrėstą ūkį (-ius);

▼M5

d) įgyvendina priemones, patvirtintas 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, ypač tas, kurios susijusios su vakcinacijos programos ar kitų alternatyvių priemonių įdiegimu;

▼B

e) vadovaudamasis 7 straipsniu, atlieka epidemiologinį tyrimą.

Tačiau, nukrypstant nuo šio straipsnio c punkto, nuostatos, taikomos gyvūnų įvežimui į zoną ir išvežimui iš jos, gali būti priimtos atsižvelgiant į 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką.

2. Kompetentinga institucija gali šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą zoną išplėsti arba sumažinti, atsižvelgdama į geografinę, ekologinę ar meteorologinę padėtį; apie tai ji informuoja Komisiją.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta zona yra kelių valstybių narių teritorijose, tų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja apibrėžiant šią zoną. Jeigu reikia, zona apibrėžiama 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

7 straipsnis

1. Epidemiologiniu tyrimu nustatoma:

a) galima mėlynojo liežuvio ligos trukmė ūkyje;

b) galimas mėlynojo liežuvio ligos atsiradimo ūkyje šaltinis ir kiti ūkiai, kuriuose gali būti gyvūnų, užkrėstų to paties šaltinio;

c) ligos užkrato nešiotojų buvimas ir jų pasiskirstymas;

d) gyvūnų įvežimas į užkrėstus ūkius ir jų skerdenų išvežimas iš ūkių.

2. Tam, kad būtų galima kuo tiksliau suderinti visas priemones, garantuojančias, kad mėlynojo liežuvio liga bus likviduota kuo greičiau, ir tam, kad būtų galima atlikti epidemiologinį tyrimą, įkuriamas užkrečiamųjų ligų kontrolės centras.

Bendrosios taisyklės nacionaliniam užkrečiamųjų ligų kontrolės centrui ir Bendrijos teritorinių užkrečiamųjų ligų kontrolės centrui nustatomos atsižvelgiant į 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką.

8 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad, be 6 straipsnyje nurodytų priemonių, kompetentinga institucija dar nustatytų apsaugos ir priežiūros zonas. Nustatant šias zonas atsižvelgiama į su mėlynojo liežuvio liga susijusias geografines, administracines, ekologines ir epizootines sąlygas bei kontrolės struktūras.

▼B

2. a) Apsaugos zoną sudaro Bendrijos teritorijos dalis, esanti mažiausiai 100 km spinduliu aplink visą užkrėstą ūkį;

▼M5

b) priežiūros zoną sudaro Sąjungos teritorijos dalis, esanti bent 50 km atstumu nuo apsaugos zonos, kurioje per pastaruosius 12 mėnesių gyvūnai nebuvo vakcinuojami nuo mėlynojo liežuvio ligos gyvomis susilpnintomis vakcinomis.

▼B

c) jeigu šios zonos yra kelių valstybių narių teritorijose, šių valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja apibrėžiant a ir b punktuose minėtas zonas;

d) tačiau, jeigu reikia, apsaugos ir priežiūros zonos gali būti nustatomos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Gavus tinkamai pagrįstą valstybės narės prašymą, 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti priimtas sprendimas dėl šio straipsnio 2 dalyje apibrėžtų zonų ribų pakeitimo, atsižvelgiant į:

a) geografinę padėtį ir ekologinius veiksnius;

b) meteorologines sąlygas;

c) užkrato nešiotojų buvimą ir pasiskirstymą;

d) epizootinių tyrimų, atliekamų pagal 7 straipsnio nuostatas, rezultatus;

e) laboratorinių tyrimų rezultatus;

f) kontrolės priemonių, ypač vabzdžių naikinimo, taikymą.

9 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad apsaugos zonoje būtų taikomos tokios priemonės:

a) būtų nustatyti visi zonoje gyvūnus laikantys ūkiai;

b) kompetentinga institucija įgyvendintų epidemijos priežiūros programą, pagrįstą saugomų galvijų (arba, jeigu tokių nėra, kitų atrajotojų rūšių) grupių ir užkrato nešiotojų populiacijų stebėjimu; ši programa gali būti sudaryta atsižvelgiant į 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką;

c) būtų uždrausta išvežti gyvūnus iš zonos. Tačiau, remiantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, gali būti patvirtintos uždraudimo išvežti gyvūnus išimtys, ypač gyvūnams, laikomiems toje zonos dalyje, kur patvirtintais duomenimis nėra išplitęs virusas ir nėra užkrato nešiotojų.

▼B

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, 20 straipsnyje nustatyta tvarka arba valstybės narės iniciatyva gali būti priimamas sprendimas vakcinuoti gyvūnus nuo mėlynojo liežuvio ligos ir apsaugos zonoje juos ženklinti; apie tai informuojama Komisija.

10 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad:

1) priežiūros zonoje būtų taikomos 9 straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės;

▼M5

2) priežiūros zonoje būtų uždrausta vakcinuoti nuo mėlynojo liežuvio ligos naudojant gyvas susilpnintas vakcinas.

▼B

11 straipsnis

6, 8, 9 ir 10 straipsniuose numatytos priemonės gali būti iš dalies keičiamos ar panaikinamos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

12 straipsnis

Nukrypstant nuo 9 ir 10 straipsnių, nuostatos, taikytinos gyvūnų įvežimui į apsaugos ir priežiūros zonas ir išvežimui iš jų, apibrėžiamos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Priėmus pirmojoje pastraipoje nurodytą sprendimą, prekybai taikytinos taisyklės nustatomos ta pačia tvarka.

13 straipsnis

Jeigu mėlynojo liežuvio liga tam tikruose regionuose yra ypač išplitusi, 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka tvirtinamos bet kurios papildomos priemonės, kurių turi imtis suinteresuotosios valstybės narės.

14 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija imtųsi visų būtinų priemonių, kad visi apsaugos ir priežiūros zonose dirbantys asmenys būtų išsamiai informuoti apie galiojančius apribojimus, ir kad ji pati imtųsi veiksmų, būtinų, kad tos priemonės būtų tinkamai įgyvendintos.

▼M4

15 straipsnis

1. Valstybės narės skiria nacionalinę laboratoriją atsakinga atlikti šioje direktyvoje numatytus laboratorinius tyrimus ir pateikia kitoms valstybėms narėms bei visuomenei išsamią informaciją apie minėtą laboratoriją ir apie visus tolesnius pasikeitimus.

Išsamios šios dalies vienodo taikymo taisyklės gali būti nustatomos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

▼M4

2. Pagal 1 dalį paskirtų nacionalinių laboratorijų pareigos išdėstytos I priede.

3. Pagal 1 dalį paskirtos nacionalinės laboratorijos palaiko ryšius su 16 straipsnyje nurodyta Bendrijos etalonine laboratorija.

▼B

16 straipsnis

Bendrijos etaloninė laboratorija, tirianti mėlynojo liežuvio ligą, yra nurodyta II priede. Nepažeidžiant Sprendimo 90/424/EEB, ypač jo 28 straipsnio, nuostatų, šios laboratorijos funkcijos ir pareigos apibrėžtos II priedo B skyriuje.

17 straipsnis

Jei būtina, siekiant užtikrinti, kad ši direktyva būtų taikoma vienodai, Komisijos ekspertai kartu su kompetentingomis institucijomis gali atlikti patikrinimus vietoje. Tuo tikslu, jie gali apžiūrėti tipinį procentą ūkių, kad patikrintų, ar kompetentingos institucijos kontroliuoja, kaip laikomasi šios direktyvos nuostatų. Apie atliktų patikrinimų rezultatus Komisija praneša valstybėms narėms.

Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, savo pareigas atliekantiems ekspertams suteikia visą reikalingą pagalbą.

Bendrosios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės tvirtinamos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

18 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė parengia nepaprastosios padėties planą, kuriame nurodo, kaip ji įgyvendins šioje direktyvoje numatytas priemones.

Šiame plane turėtų būti numatyta galimybė naudotis patalpomis, įrenginiais, darbuotojais ir visomis kitomis tinkamomis medžiagomis, reikalingomis tam, kad liga būtų likviduojama greitai ir veiksmingai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtų planų sudarymo reikalavimai yra pateikti III priede.

Pagal šiuos reikalavimus parengti planai pateikiami Komisijai ne vėliau kaip po trijų mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

Komisija išnagrinėja šiuos planus, kad nustatytų, ar jie gali padėti pasiekti pageidaujamą tikslą, ir pasiūlo konkrečiai valstybei narei reikiamus pakeitimus, *inter alia*, siekiant užtikrinti jų plano suderinamumą su kitų valstybių narių planais.

Planus, jeigu reikia, pataisytus, Komisija tvirtina 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Ta pačia tvarka vėliau planai gali būti taisomi arba papildomi atsižvelgiant į pasikeitusią padėtį.

▼B

19 straipsnis

Prireikus Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali iš dalies keisti direktyvą.

Priedai iš dalies keičiami 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Šiai direktyvai įgyvendinti reikalingos išsamios taisyklės tvirtinamos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

20 straipsnis

1. Komisijai padeda Veterinarijos nuolatinis komitetas.

2. Kai daromos nuorodos į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai ([1]).

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra 15 dienų.

3. Komitetas tvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

21 straipsnis

20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali dvejų metų laikotarpiui patvirtinti laikinąsias priemones, kurios padėtų pereiti prie šioje direktyvoje nurodytų naujų priemonių.

22 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2002 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

23 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 2.

▼B

I PRIEDAS

▼M4

_____

▼B

B. NACIONALINIŲ MĖLYNOJO LIEŽUVIO LIGOS LABORATORIJŲ FUNKCIJOS IR PAREIGOS

Nacionalinės mėlynojo liežuvio ligos tyrimo laboratorijos yra atsakingos už standartų ir diagnostikos metodų, nustatytų kiekvienoje valstybės narės diagnostinėje laboratorijoje, derinimą, už reagentų naudojimą ir už vakcinos bandymus. Tuo tikslu jos:

a) gali aprūpinti diagnostiniais reagentais tas diagnostines laboratorijas, kurios to prašo;

b) kontroliuoja visų toje valstybėje narėje naudojamų diagnostinių reagentų kokybę;

c) periodiškai organizuoja lyginamuosius bandymus;

d) saugo iš toje valstybėje narėje patvirtintų mėlynojo liežuvio ligos virusų išskirtąizoliatą;

e) užtikrina regioninėse diagnostikos laboratorijose gautų teigiamų rezultatų patvirtinimą.

▼B

II PRIEDAS

A. LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF-REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

ΚΟΙΝΙΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

▼M6

REFERENTNI LABORATORIJ ZAJEDNICE ZA BOLEST PLAVOG JEZIKA

▼B

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE

AFTC Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking
Surrey GU24 ONF
United Kingdom
Tel. (44-1483) 23 24 41
Faks. (44-1483) 23 24 48
El. paštas: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. BENDRIJOS ETALONINĖS LABORATORIJOS MĖLYNOJO LIEŽUVIO LIGAI TIRTI FUNKCIJOS IR PAREIGOS

Bendrijos etaloninė laboratorija atlieka šias funkcijas ir pareigas:

1) konsultuodamasi su Komisija, derina valstybių narių mėlynojo liežuvio ligos diagnozavimo metodus, visų pirma taip:

   a) rūšiuoja, laiko ir tiekia mėlynojo liežuvio ligos viruso štamus serologiniams bandymams bei serumui paruošti;

   b) aprūpina nacionalines etalonines laboratorijas standartiniais serumais ir kitais standartiniais reagentais, kad būtų suvienodinti visose valstybėse narėse atliekami tyrimai ir jiems naudojami reagentai;

   c) renka ir tvarko mėlynojo liežuvio ligos viruso štamų ir izoliatų kolekciją;

   d) organizuoja periodinius Bendrijos diagnostikos procedūrų palyginamuosius tyrimus;

   e) renka ir lygina duomenis bei informaciją apie taikomus diagnostikos metodus ir apie Bendrijoje atliktų tyrimų rezultatus;

   f) pačiais moderniausiais metodais, leidžiančiais geriau suvokti mėlynojo liežuvio ligos epizootiją, apibūdina mėlynojo liežuvio ligos viruso izoliatų savybes;

   g) stebi ir kontroliuoja mėlynojo liežuvio ligos priežiūrą, epizootiją ir prevenciją visame pasaulyje;

▼B

2) aktyviai padeda nustatyti mėlynojo liežuvio ligos protrūkius valstybėse narėse, t. y. gauna viruso izoliatus, kad juos ištirtų ir patvirtintų, charakterizuotų bei atliktų epizootinius tyrimus;

3) skatina ekspertus mokytis laboratorinio diagnozavimo ir tobulinti savo žinias, kad visoje Bendrijoje būtų suderinti diagnozavimo metodai;

4) keičiasi informacija su Tarptautiniu epizootijų biuro (TEB) paskirta pasauline mėlynojo liežuvio ligos tyrimo laboratorija, ypač apie padėties, susijusios su mėlynojo liežuvio liga, gerinimą visame pasaulyje.

▼B

III PRIEDAS

BŪTINIAUSI NEPAPRASTOSIOS PADĖTIES PLANAMS KELIAMI REIKALAVIMAI

Nepaprastosios padėties planai turi atitikti bent šiuos reikalavimus:

1) turi būti įkurtas nacionalinis užkrečiamųjų ligų kontrolės centras, derinantis visas toje valstybėje narėje taikomas ligos kontrolės priemones;

2) turi būti pateiktas teritorinių užkrečiamųjų ligų kontrolės centrų, turinčių tinkamas sąlygas vykdyti ligos kontroliavimo priemones vietiniu mastu, sąrašas;

3) turi būti pateikta išsami informacija apie kontrolės priemones taikantį personalą, jų kvalifikaciją ir atsakomybę;

4) kiekvienas teritorinis užkrečiamųjų ligų kontrolės centras turi turėti galimybę skubiai susisiekti su asmenimis arba organizacijomis, tiesiogiai arba netiesiogiai susijusiais su ligos protrūkiu;

5) turi būti prieinami reikalingi įrenginiai ir medžiagos, kad būtų galima tinkamai taikyti padarinių likvidavimo priemones;

6) turi būti duoti išsamūs nurodymai dėl veiksmų, kurių būtina imtis, įskaitant skerdenos pašalinimo būdus, įtarus ir patvirtinus užsikrėtimą arba užkrėtimą;

7) turi būti nustatytos mokymo programos, siekiant gerinti ir tobulinti kvalifikaciją šioje srityje, ir administracinė tvarka;

8) diagnostinėse laboratorijose, atliekant skrodimą, turi būti skerdenos patikrinimui skirtos patalpos, sudarytos galimybės atlikti serologinius, histologinius ir kt. tyrimus, garantuoti greitą diagnozavimą (tuo tikslu turėtų būti numatytos priemonės, leidžiančios greitai nugabenti mėginius);

9) turi būti pateikta išsami informacija apie apskaičiuotą mėlynojo liežuvio ligos vakcinos kiekį, kurio reikės atstatyti skubiai vakcinacijai sunaudotą vakciną;

10) turi būti priimtos teisinės nuostatos dėl nepaprastosios padėties planų įgyvendinimo.